

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 czerwca 1951 r.

Nr A-52

T R E Ś C :

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

687 — Nr 430 z dnia 18 czerwca 1951 r. w sprawie warunków rozpisania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski 685

ZARZĄDZENIE

688 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1951 r. w sprawie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w przemyśle i budownictwie 686

687

UCHWAŁA Nr 430 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1951 r.

w sprawie warunków rozpisania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski,

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o rozpisaniu Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski Rada Ministrów uchwala, co następuje:

1. Narodową Pożyczkę Rozwoju Sił Polski rozpisuje się na okres od dnia 1 października 1951 r. do dnia 1 października 1971 r.

Pożyczka przeznaczona jest wyłącznie dla rozmieszczenia wśród ludności, natomiast nie mogą jej subskrybować przedsiębiorstwa, instytucje i inne osoby prawne.

Otwarcie subskrypcji na pożyczkę nastąpi dnia 18 czerwca 1951 r.

2. Pożyczka zostaje wypuszczona w obligacjach na okaziciela: pojedynczych — po 100 zł, zbiorowych po 200 zł i po 500 zł oraz częściowych po 50 zł, 25 zł i 10 zł.

Każda obligacja pojedyncza (stuzłotowa) posiada odrębny numer. Obligacje zbiorowe posiadają odpowiednio po dwa lub pięć numerów obligacji pojedynczych (stuzłotowych). Odpowiednia ilość obligacji częściowych,

reprezentujących łącznie 100 zł, posiada jeden numer.

3. Pożyczkę dzieli się na klasy po 100.000.000 zł każda. Każda klasa zawiera 1.000.000 numerów obligacji.

4. Odsetki od pożyczki, obliczone przy stopie 4% w stosunku rocznym, przeznaczają się na wypłatę premii, które będą rozlosowane pomiędzy obligacje.

Połowa wszystkich obligacji będzie premiowana. W wysokości wylosowanej premii mieści się zwrot imiennej wartości obligacji. Pozostałe obligacje będą wykupywane według ich wartości imiennej.

Losowania obligacji będą się odbywać 2 razy do roku — 1 kwietnia i 1 października. Pierwsze losowanie odbędzie się 1 kwietnia 1952 r.

5. Na każdy milion obligacji po 100 zł przypada w każdym półroczu w drodze losowania 25.000 obligacji do wykupu, z tego 12.500 obligacji wygrywa premie, a 12.500 podlega wykupowi według ich wartości imiennej, zgodnie z poniższą tabelą:

Wysokość jednej premii zł	W każdym losowaniu półrocznym		We wszystkich 40 losowaniach	
	Ilość obligacji	Na sumę zł	Ilość obligacji	Na sumę zł
10.000	4	40.000	160	1.600.000
5.000	16	80.000	640	3.200.000
1.000	150	150.000	6.000	6.000.000
500	530	265.000	21.200	10.600.000
250	1.000	250.000	40.000	10.000.000
150	10.800	1.620.000	432.000	64.800.000
R a z e m	12.500	2.405.000	500.000	96.200.000
Obligacje do wykupu wg wartości imiennej	12.500	1.250.000	500.000	50.000.000
Ł a c z n i e	25.000	3.655.000	1.000.000	146.200.000

6. Obligacja zbiorowa posiada dwa lub pięć numerów obligacji pojedynczych (stuzłotowych) i daje prawo do wygrania dwóch lub pięciu premii, wylosowanych w tym samym ciągnięciu dla każdego z numerów, oznaczonych na obligacji.

Obligacje częściowe, stanowiące $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ lub $\frac{1}{10}$ obligacji pojedynczej (stuzłotowej), dają prawo do otrzymania połowy, jednej czwartej lub jednej dziesiątej części premii, wylosowanej na dany numer pojedynczej obligacji.

7. Zasady i sposób przeprowadzenia losowania

obligacji pożyczki ustali zarządzenie Ministra Finansów, ogłoszone w Monitorze Polskim.

8. Prawo do podjęcia premii oraz prawo do przedstawienia do wykupu obligacji według ich wartości imiennej trwa do dnia 1 października 1972 r. Po upływie tego terminu obligacje tracą swą ważność.

9. Zgodnie z art. 3 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o rozpisaniu Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski (Dz.U.R.P. Nr 33, poz. 257) obligacje pożyczki są wolne od wszelkich podatków i opłat.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

688

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 maja 1951 r.

w sprawie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w przemyśle i budownictwie.

W związku z § 104 rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu, Odbudowy, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 6 listopada 1946 r. o ogólnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 344) zarządza się, co następuje:

I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Pomieszczenia w hotelach robotniczych przeznacza się dla osób samotnych, zatrudnionych poza miejscem ich stałego zamieszkania (w odległości uniemożliwiającej ich codzienny dojazd do pracy).

2. Osoby przebywające czasowo bądź stale w hotelach robotniczych tracą prawo do zamieszkiwania w nich z chwilą rozwiązania umowy o pracę tak z jednej, jak i z drugiej strony.

§ 2. Hotele robotnicze powinny być oddzielne dla mężczyzn i oddzielne dla kobiet.

§ 3. Projekty budowy hoteli robotniczych powinny być w zakresie lokalizacji i przepisów sanitarnych uzgadniane z wydziałami zdrowia właściwych terytorialnie prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. 1. Hotele robotnicze, organizowane w specjalnie wybudowanych lub też istniejących już budynkach o dowolnym przeznaczeniu, mogą być oddane do użytku wyłącznie po uprzednich oględzinach oraz po uzyskaniu zezwolenia komisji kontroli kwater powołanej przez przewodniczącego właściwego terytorialnie prezydium wojewódzkiej rady narodowej. W skład komisji kontroli kwater wchodzi przedstawiciele:

- a) wydziałów: pracy i pomocy społecznej (organów inspekcji higieny i bezpieczeństwa pracy), zdrowia, budownictwa oraz samodzielnego oddziału zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- b) okręgowej rady związków zawodowych,
- c) okręgowego zarządu Związku Zawodowego Robotników Budowlanych oraz
- d) zakładu pracy, któremu hotel podlega.

2. Przekazanie hotelu robotniczego do użytku powinno nastąpić protokolarnie.

§ 5. Zabrania się zakwaterowywania robotników

w pomieszczeniach nie wykończonych, wilgotnych, nie posiadających dostatecznego oświetlenia naturalnego ze współczynnikiem świetlnym poniżej $\frac{1}{8}$, nie zabezpieczonych przed zmianami atmosferycznymi, jak zimno, deszcze itp.

§ 6. Wejścia do budynków powinny być poprzedzone przedsionkiem.

§ 7. W hotelach robotniczych już istniejących bądź też nowowytbudowanych komisja przewidziana w § 4 ustali normy zaludnienia przed oddaniem do użytku. Zaludnienie hotelu robotniczego ponad normę ustaloną niniejszym przepisem jest wzbronione.

§ 8. Każdy nowoprzybywający, przed jego ostatecznym zakwaterowaniem w hotelu robotniczym, powinien być skierowany do kąpieliska, a w przypadkach koniecznych jego rzeczy osobiste (jak ubranie i bielizna) powinny być poddane szczegółowej dezynfekcji i dezynsekcji.

II.

Normy użytkowania hoteli robotniczych i ich wyposażenie.

§ 9. Każdy hotel robotniczy powinien posiadać przynajmniej następujące pomieszczenia:

- a) sypialnie o rozmiarach w zasadzie nie większych niż 30 m² każda, o wysokości 3 m, obliczając na 1 mieszkańca 4,5 m² powierzchni podłogi, przy czym kubatura powinna wynosić 13,5 m³. Powierzchnia okien wynosić powinna co najmniej $\frac{1}{8}$ powierzchni podłogi. Okna powinny być podwójne (zimną) z urządzeniem do otwierania oraz zaopatrzone w wywietrzniki o rozmiarach nie mniejszych niż $\frac{1}{8}$ powierzchni okna, umieszczone w górnej ich części;
- b) umywalnie urządzone w taki sposób, aby padał 1 kurek (kran) na 5—8 osób i 1 natrysk na 15—20 osób, z przestrzenią 1 m² podłogi na każde miejsce do mycia. Podłoga powinna być pokryta drewnianą kratą. Przy umywalni powinna znajdować się rozbieralnia wyposażona w wieszaki i ławki.

Umywalnie należy zaopatrzyć w zimną i gorącą wodę przepływową, przy czym powinna ona odpowiadać warunkom wody do picia i potrzeb